

Afgelopen kwartaal volgde ik de social practise contemporary rituals en de autonome digital craft. Hier mijn reflectie daarop:

Voor mijn sociale contemporary rituals practise heb ik met mijn projectpartner Jolande een ritueel rondom voedselverspilling met hieromheen een religie ontworpen. De religie staat in verband met de handelingen van het ritueel met hetzelfde doel voor ogen: het tegengaan en bewustwording van voedselverspilling. Er wordt een derde van al het geproduceerde voedsel op aarde weggegooid en we hopen met dit project actie, en ook bewustzijn te creëren. Als eindproduct hebben wij dit ritueel aangeleverd in de vorm van een filmpje die hier uitleg en 'instructies' over geeft.

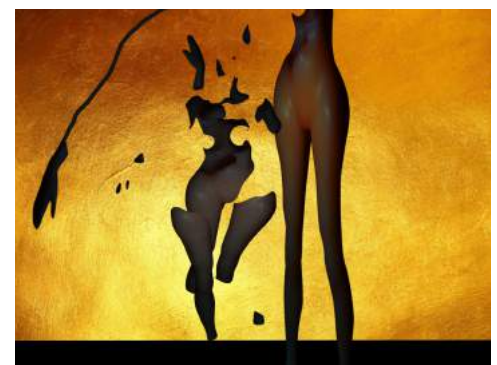
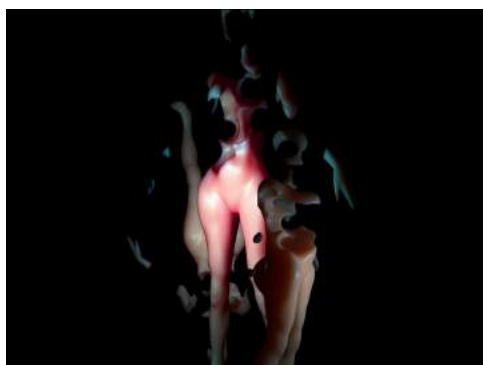
Beide de ijsberg techniek van aanpakken en de masterclasses van de social practise heb ik heel erg interessant, leerzaam en aansluitende gevonden! Ik koos voor cultural diversity en voor powerplay. Beide spraken me aan omdat je deze zo goed toe kan passen op de hedendaagse maatschappij wat mij erg interesseert en ik ook meerendeel van het werk dat ik maak op baseer. De ongelijkheid van hoe eten verdeeld is relateert aan de masterclasses over ongelijkheid in een brede zin, maar beide gaan het over bewustzijn van maatschappelijke problemen die niet veranderen als er geen aandacht aan geschonken wordt. De sociale termen dispositions of power, ongelijkheid, en sustainability relateren om deze redenen beide aan ons project. We zochten naar meer connectie tussen de mens en sustainability, om deze dichter bij elkaar te brengen. Om deze reden hebben wij embedded research gedaan door mensen te vragen bij te houden wat zij in een week aan (bruikbaar) voedsel weggooiden. Op deze manier waren wij er zekerder van dat wij onze verhalen niet baseerde op aannames, maar feiten, realiteit en actualiteit. Daarnaast hebben wij interviews afgenomen bij beide Op het Dak en Instock, wat ook onze inspiratie 'artiesten' zijn voor dit project. De restaurants zijn vooruitstrevend in de zin van voedselverspilling dat zij of zelfvoorzienend eten produceren, of werken met voedsel dat anders weggegooid zou worden. Ik en mijn partner zijn in het onderwerp gedoken en hebben alle informatie die wij vonden in ons opgenomen om onze beredenering en research te verbreden en zo een beter ritueel te kunnen ontwerpen. We zochten breed en naar de juiste oplossing, doelgroep en aanpak. Ook als inspiratiebron hebben wij verschillende religies bestudeerd en deze niet gekopieerd, maar inspiratie uit gebruikt om cultural appropriation te voorkomen.

Autonomous practise digital craft heb ik ingericht met een project rondom feminisme en het objectificeren en seksualiseren van het (vrouwelijk) lichaam. Wat mij het meest aantrok aan het werk dat ik koos vond ik een moeilijke vraag om voor mezelf duidelijk te krijgen, maar in Moesmans schilderij vond ik, na wat beredenering, dat dit de vrouwelijke abstracte vormen waren, maar ook de achtergrond van het schilderij. Ik heb gebaseerd op de vormen en lijnen van een schilderij van Joop Moesman, Namiddag, (zie hieronder) een beeld gemaakt waarin twee vrouwen afgebeeld staan die elkaar kracht overdragen en elkaar omhooghouden (zie onder 'Namiddag').

Daarnaast heb ik een serie prints gemaakt die in tegenstelling tot Moesmans werk die enkel hintten, onbedekte vrouwen afbeeldt in een mixed media digitale compositie. De kleuren en vormen stralen hier kracht uit:

Ik vond het interessant iemands werk te kopiëren, zonder dit te stelen. Authorship; wanneer is een werk jouw eigen? Ik relateer dit ook aan; hoe haal je je inspiratie uit een ander werk en baseer je daar het jouwe op? Dit staat weer in verband met appropriation. Hoe eigen je dit werk aan jezelf toe? Ik vind hierin mijn beeldje dat ik gemaakt heb een goed voorbeeld omdat ik hier wel de vormen (deels) overnam, maar mijn eigen betekenis eraan hang door het toch net aan te passen en naar mijzelf en mijn vormtaal en denkwijze toe te trekken. Ik heb geleerd een opdracht naar mijn eigen hand te vormen en mijn werk echt eigen te maken. Ik heb veel uitgeprobeerd en mijn materialen gevonden. Een artiest die ik vond tijdens mijn research is Bellmer (zie foto's hieronder).

De lijnen en vormen in zijn werk, maar ook hoe hij het vrouwelijk lichaam verwerkt in zijn beelden deed me erg denken aan 'Namiddag' en Moesmans surrealistische werk over het algemeen. Ik heb dit als inspiratiebron kunnen gebruiken wat vorm en vrouw betreft voor mijn beeld.

Alexy Préfontaine en Catelloo werken beide met lichamen in 3D composities. Beide werken in het kleurenschema en sfeer die ik voor ogen heb, en beide werken zij met lichamen op een 'onnatuurlijke' manier en stellen dit op in grafische composities (de bovenste drie afbeeldingen zijn van Cateloo, de onderste vier van Alexy Préfontaine).

Ik beschouw mijzelf meer een autonome kunstenaar dan een sociale, ondanks dat deze practises in mijn werk dicht bij elkaar liggen. Dit ondervond ik beide door motivatie van in mij, maar vooral door mijn interesse in wat ik deed. Bij de autonome practise heb ik heel erg vanuit mijzelf kunnen werken en kunnen maken wat ik voelde dat ik moest maken om mijn stem naar buiten te kunnen brengen. Ik vind het moeilijk om los te laten van een concept waar ik volledig achter sta, maar sta open voor suggesties en deze zal ik ook serieus overwegen. Ik begon de academie met het idee dat ik sociaal werk wil maken wat ik nog steeds wil; ik vind het interessant aan kunst maken dat het relateerbaar en actueel

is aan de maatschappij, maar ik maak het liefst abstract werk. Nu kan ik dit combineren en naar mezelf toe trekken maar toch heb ik het idee gehad dat ik mijn gang en visie meer de loop heb kunnen laten gaan bij autonoom. Sociaal werk moet vaak leesbaar(der) en toepasbaarder zijn dan autonoom werk rondom de thema's waar ik me gepassioneerd over voel die aan te snijden. Mijn grootste drijfveer om te maken is zelf expressie, meer dan wat dan ook. Ik wil mijn eigen zeggen naar buiten brengen en dit ongecensureerd. Dit vond ik meer bij digital craft dan bij contemporary rituals omdat ik, ondanks de uitkomst bij rituals, mijzelf teveel bleef censureren door de gedachte dat ik goedkeuring zocht van iemand over mijn project. Mijn manier om om te gaan met gedachten is een drijfveer die ik heb om deze om te zetten in kunst. Ik heb naar mijn ervaring meer geleerd bij autonomous dan bij social, dit omdat ik mij productiever voelde hier en omdat ik helemaal nieuwe dingen waar ik hier mee in aanraking ben gekomen beter heb kunnen toepassen op mijn eigen richting (animatie), zoals de 3D modellen. Ik zie mijzelf later ook voornamelijk als kunstenaar die haar eigen werk maakt om haarzelf te kunnen uiten. Om deze redenen wil ik in jaar 3 de autonome practise digital craft doorzetten.

Lianne de Jeu, 0930893, animatie 2, practise 2.